

HWvEgmond, 2024

1. beginspsalm - Psalm 24: 2,3
2. na de wet - Psalmen 139: 1, 11
3. gebed
4. schriftlezing - Mattheüs 16: 13-28
- Johannes 20: 19 -23
5. tussenpsalm - Psalm 1: 1,2,3
6. tekst - **Zondag 31**
7. antwoordpsalm - Gezang 24: 4,5
8. na de belijdenis - Psalm 25: 4,6
9. gebed
10. collecte
11. slotpsalm - Psalm 36: 2

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Elke drie maanden staat hier de tafel klaar om het Heilig Avondmaal te vieren.
Belijdende leden nemen daar van het gebroken brood en van de vergoten wijn.
Ouderlingen delen dat brood en die wijn uit.

Maar zo kun je je afvragen, mag iedereen wel van dat brood eten en van de wijn drinken?
Kan iedereen (wat wordt uitgedeeld) zomaar aanpakken en eten en drinken?

Nee. Alleen voor die broeders en zusters die van zichzelf weten dat zij om hun zonde de toorn van God verdiend hebben *en* deze schuld ook van harte belijden.
Deze broeders en zusters zullen het avondmaal gebruiken *in het geloof* dat onze Zaligmaker hen van de toorn van God bevrijdt.
Immers aan die tafel van het avondmaal verzekert Christus ons dat Hij voor onze zonde volkomen betaald heeft.

Maar dat betekent niet dat we nu alle strijd tegen de zonde achter de rug hebben.
Nee, want wie dankbaar leeft van Gods genade, weet zich geroepen om altijd van harte en uit liefde die grote genade van de Here Jezus in woord en daad te belijden.

Wie in waar geloof leeft met de genade van Jezus Christus stelt *in alle situaties van het leven* de vraag: wat wilt U o Here dat ik doen zal?

Maar wie in ongeloof het Evangelie van Jezus Christus afwijst, die raakt het hart van onze Heiland en verliest de grote schat die Christus voor ons verdiend heeft.
En om zowel gelovigen als ook ongelovigen van deze ernstige boodschap te doordringen heeft de Heiland Zijn kerk twee middelen gegeven; de prediking en de kerkelijke tucht.

Deze twee: die prediking en de tucht, noemt Zondag 31 de *sleutels van het koninkrijk der hemelen*.

Hiermee opent en sluit Christus de schatkamers van de vergeving van de zonden en het eeuwig leven.

Deze Zondag hebben we samengevat in het thema:

PREDIKING EN KERKELIJKE TUCHT VORMEN DE GRENSWACHT VAN HET KONINKRIJK DER HEMELN.

De Zondagen 28 tot en met 30 hebben ons uitgelegd *hoe* de Here Jezus het avondmaal heeft ingesteld.

Bovendien bracht de Catechismus daar ook onder woorden *hoe* we dat avondmaal moeten gebruiken.

Wanneer wij de tekenen van brood en wijn tot ons nemen, zullen we dat doen in vast vertrouwen dat Christus Zelf aan deze tekenen de *beloften verbonden heeft van Zijn verlossingswerk*.

Daarom juicht dit geloof aan het avondmaal: dit brood is het lichaam van Christus dat *voor mij* gegeven is.

Ik leef uit de genade van Jezus Christus. Ook voor mij heeft Hij Zijn lichaam en bloed aan het kruis gegeven.

Maar broeders en zusters, wie zonder geloof het avondmaal als een spel of uit sleur viert, die zal niet juichen, maar die lastert de grote genade van God.

Daarom was de laatste vraag van Zondag 30: mag men ook tot het avondmaal toelaten die broeders en zusters die zich door hun belijdenis of leven als ongelovigen gedragen?

Mogen zij die in *woorden en daden* duidelijk laten merken dat het lijden en sterven van Here Jezus hun koud laat, mogen zij met ons het avondmaal meevieren?

Kunnen zij die de liefde van God en het Woord van God, buiten hun leven laten, en zich afsluiten voor de rijkdom van Gods beloften, mogen zij ook plaats nemen aan de tafel van het avondmaal?

Nee, zegt antwoord 82, deze mensen die in hun leven laten zien dat zij de trouw en de genade van God minachten, hebben geen recht om van het brood te eten en van de wijn te drinken.

En dan wijst de Catechismus er op dat het de plicht van de christelijke kerk is om allen die zich als ongelovigen en goddelozen doen kennen, door de *sleutels van het koninkrijk der hemelen* buiten te sluiten, totdat zij hun leven beteren.

Nu komt Zondag 31 met de vraag: wat zijn nu die sleutels van het koninkrijk der hemelen? Wat wordt daarmee bedoeld?

Sleutels – broeders en zusters, jongelui, - die gebruik je om een deur te open of te sluiten. Wanneer we van huis gaan dan wordt de sleutel omgedraaid, zodat er geen onbevoegden binnen kunnen komen.

Wie de sleutel heeft die kan dat huis, afsluiten of binnen gaan.

Heb je de sleutel, dan kan jezelf naar binnen maar ... je kunt ook anderen binnen laten.

En alle mensen die je niet in je huis wil hebben, voor hen houd je de deur op slot.

Dat is nu precies ook zo met de sleutels van het koninkrijk der hemelen.

Wie die sleutels heeft, kan anderen tot de schatten van het koninkrijk der hemelen toelaten of buiten sluiten.

Dat wil Zondag 31 ons nu gaan uitleggen.

Onze Catechismus wil ons met nadruk onder de aandacht brengen dat Christus die macht, de bevoegdheid tot het openen en sluiten van zijn koninkrijk heeft verdiend.

Maar dat Hij die macht aan anderen toevertrouwt.

Zowel antwoord 84 als 85 beginnen met de woorden: volgens het *bevel van Christus*.

Vergelijk Johannes 20:22 daar lezen we dat de Here Jezus aan Zijn discipelen, de apostelen het mandaat geeft om te openen en te sluiten.

Ontvangt de Heilige Geest, als jullie iemands zonden vergeeft, dan zijn ze hem vergeven.

Als u ze hem toerekent blijven ze hem toegerekend.

En in 2 Korinthe 5:20 horen we Paulus zeggen: *wij -predikers- zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep: laat u met God verzoenen.*

Christus geeft Zijn apostelen de opdracht om in Zijn Naam de vergeving van de zonden te preken, opdat ieder die gelooft, die vergeving ook ontvangt.

Maar aan iedereen die de schat van het Evangelie afwijst, verkondig hen dat zij geen deel aan het rijk van Christus hebben.

Langs deze weg van de trouwe apostolische prediking, opent Christus het rijk van Zijn Vader.

Alleen waar vanuit de Schriften de volle waarheid van het werk van Christus en de Heilige Geest trouw gepreekt wordt, daar is Christus er Zelf bij.

Daar wordt het Koninkrijk van Zijn Vader geopend en gesloten.

De Here Jezus noemt de ambtsdrager die in Zijn Naam opent en sluit een *sleutelbewaarder*.

In Mattheüs 16 lezen we hoe de Here Jezus Petrus aanstelt tot sleutelbewaarder.

Dat gebeurde toen Jezus met Zijn discipelen in de omgeving van Caesarea Filippi was.

Het was Zijn bedoeling om daar in alle rust met Zijn discipelen te praten over Zijn ambt over wie Hij is.

Daarom vraagt Hij Zijn discipelen: *wie zeggen de mensen dat Ik ben?*

De discipelen antwoorden: de één zegt: u bent Johannes de Doper; een ander beweert: u bent Elia of een profeet.

Maar dan vraagt de Here Jezus hen: *wie zeggen jullie dat Ik ben?*

En dan komt Petrus naar voren *U bent de Messias de Zoon van de levende God.*

Dit zijn de geweldige woorden broeders en zusters.

Wie Christus kent als de Zoon van de eeuwige Vader, die voor ons op aarde kwam en voor ons de hel is doorgedaan, en om ons naar het kruis is gegaan, om voor ons het leven te kopen, wie *deze* Christus kent en belijdt als de Zoon van de levende God: voor hem gaat de hemel open.

Die erft het eeuwig zalig leven.

En zingt er van: wij gaan de hemel in en erven koninkrijken.

Dat Evangelie bindt de Here Jezus Petrus hier op het hart: *Gelukkig, zalig bent je Simon Bar Jona, want deze woorden zijn je niet door mensen van vlees en bloed geopenbaard, maar door mijn Vader in de hemel.*

Let op broeders en zusters: *het gaat niet om de man Petrus*. Zijn plaats in de geschiedenis van de kerk heeft hij niet te danken aan zijn vooruitstrevende, en iedere keer weer eigenwijze optreden. Let maar op vers 21 en verder.

Wanneer de Heiland over Zijn aanstaande lijden spreekt zegt deze zelfde Petrus: *dat sterven van U zal in geen geval gebeuren Here*.

En dan zegt Jezus ronduit: Petrus je bent voor mij een werktuig van satan! Ga achter mij, je staat me in de weg.

Nee, het draait in de kerk niet om de man Petrus.

Of zoals de roomse kerk meent om de opvolger van Petrus: de Paus. Op hem moet de kerk haar zekerheid maar niet bouwen.

Maar het gaat hier wel om de **belijdenis** van Petrus: U bent de Zoon van God! *Daarover* prijst de Heiland hem. Want deze belijdenis is de basis voor de kerk van alle tijden.

Jazeker: dit is het fundament, want op deze belijdenis zal Christus Zijn kerk bouwen! Niemand kan met Christus leven los van of buiten dit fundament.

Omdat Petrus dit geheim van de levende omgang met God kent, daarom stelt Christus Petrus aan in zijn ambt.

Ik (zegt de Here Jezus) *zal je de sleutels geven van het koninkrijk der hemelen*. Niet alleen Petrus maar alle apostelen ontvangen deze sleutelpositie.

Wat dit betekent kan duidelijk worden wanneer we letten op andere sleutelbewaarders, die de Bijbel kent.

Bekend is de geschiedenis van Jozef, die naar Egypte is verkocht en bij Farao terecht komt.

Dan lezen van Jozef, dat Farao hem (om zijn wijsheid en verstand dat God hem gaf), *over heel zijn huis stelde*. Jozef wordt de vertrouwensman van Farao.

Met de zegelring van Farao aan zijn hand stond Jozef daar in de *sleutelpositie* tussen Farao en de Egyptenaren om voor de broodvoorziening te zorgen.

Niemand kon om Jozef heen om van het brood van de Farao te eten.

Petrus en de andere discipelen worden hier in Mattheüs 16 door Christus ook in *zo'n vertrouwenspositie* aangesteld.

Jezus geeft hen de volmacht tot binden en ontbinden: tot openen en sluiten. *Ik zal u de sleutels van het koninkrijk der hemelen geven; al wat je op aarde bindend verklaart zal ook in de hemel bindend zijn en al wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn*.

De Goede Herder Jezus Christus wil zo hier in Mattheüs 16 Zijn werk ná Zijn *opstanding en hemelvaart* veilig stellen.

Op de dag van Zijn hemelvaart gaat Christus Zijn hemelse residentie binnen om daar plaats te nemen op Zijn hemeltrou, vanwaar Hij alles regeert wat op aarde gebeurt, want Zijn *werk op aarde* moet doorgaan!

De vergadering van Zijn kerk moet verder.

Daarom zorgt de Heiland voor prekers die met Zijn volmacht het Evangelie gaan verkondigen.

Vertrouwensmannen die Zijn schatten zullen uitdelen.

De Here Jezus zorgt hier in Mattheüs er voor dat die stroom van ononderbroken genade-uitdeling niet opdroogt.

Ja, onder trouwe - schriftuurlijke prediking wordt het heil genoten en de vreugde geproefd van de genade van Christus.

Hier wordt het ons in alle ernst op het hart gebonden: in naam van de Here Jezus Christus laat u met God verzoenen.

Onder die volmacht van de Zoon van de levende God klinkt hier dit evangelie van de vergeving van de zonden.

Antwoord 84: Op bevel van Christus wordt aan de gelovigen verkondigd en verklaard dat al hun zonde door God (om de verdienste van Christus) werkelijk vergeven zijn, *zo vaak zij de belofte van het evangelie in waar geloof aannemen.*

Dat laatste moet ook doorklinken in de prediking: geloof! dat wat u vanuit de Schrift in Naam van God met klem verkondigd wordt.

Geloof dat Woord van God, broeders en zusters, want de weg naar de nieuwe schepping loopt via Jezus Christus, via geloof in dat Woord van apostelen en profeten.

Buiten dit fundament (van apostelen en profeten) is er geen toegang tot de schatten van Christus.

Predikers die naast het fundament gaan staan, verstrooien de mensen.

Christus wil dat het hier ronduit gezegd wordt dat alleen Zijn werk voldoende is voor de verzoening van al onze zonden.

In Zijn Naam mogen wij het u telkens weer met klem verkondigen: uw zonden zijn vergeven zo vaak u de beloften van het Evangelie met waar geloof aanneemt.

Ziet u uw plaats broeders en zusters?

U mag *wonen onder* en *genieten van* de volmacht van Gods genade die u hier wordt verzekerd.

U mag hier de waarheid proeven van de vergeving van de zonden die u elke week in de prediking op het hart wordt gebonden.

En denk nu niet dat die prediking een leerrede is die opkomt uit de eigen mening van een prediker. *Zo'n prediker* moet zich bekeren.

De preek is ook geen vrijblijvend half uurtje waar u naar eigen keus vrijblijvend naar kunt luisteren of niet.

Waar in naam van Christus met volmacht gesproken wordt, daar mag geen vrijblijvendheid voorkomen.

Want het gaat hier broeders en zusters om leven en dood.

Want de prediking *opent en sluit, bindt en maakt los.*

Wanneer we Christus kennen als de Zoon van de levende God, zeggen we in alle rust: waar naar Zijn Woord wordt gepreekt, daar is de hoogste instantie aan het woord.

Niet om die man die preekt.

De prediker is geen Paus, hij is zelf ook een zondaar. Let maar op Petrus.

Maar de hoogste instantie spreekt hier om de bevoegdheid die Christus aan de ambtsdrager-prediker geeft

Dat is de lijn van antwoord 84 slot: *naar dit getuigenis van het evangelie zal God oordelen. Openen en sluiten.*

Met dat gezag spreken we ook de ongelovigen en de huichelaars aan die twee levens leiden.

Huichelaars zitten in de kerk en misschien ook wel aan het avondmaal.

Maar die huichelaar is niet verslagen om zijn zonde.

De huichelaar weet het van zichzelf heel goed dat hij er eigenlijk met zijn hart niet bij is.

Maar met de bevoegdheid die Christus aan de prediker geeft, zal hij in naam van zijn Zender het verkondigen dat Christus voor de *ongelovigen en huichelaars* het koninkrijk der hemelen sluit.

Zowel in de prediking alsook op huisbezoek zal over hen de *kerkelijke tucht* geoefend worden, antwoord 85.

Want ook op het huisbezoek zal de trouwe ambtsdrager binden en ontbinden.

Broeders en zusters, ontvang deze ambtsdragers nu als gezanten van Christus.

In hun troost is Christus' troost bij u. Maar ook in hun vermaan, spreekt Christus u aan.

Laten we dat niet vergeten.

Je hoort van veel mensen dat ze een hekel hebben aan dat woord tucht.

Het zou liefdeloos zijn. Het doet denken aan middeleeuwse en barbaarse tonelen.

Dat is ook de eerste indruk bij dit woord.

Je kan denken aan de discipline onder soldaten. Die is streng.

Maar broeders en zusters, de *kerkelijke tucht* moeten we anders uitleggen.

Het woord tucht is afgeleid van het Latijnse woord: trahere.

Dat betekent trekken.

De kerkenraad die tucht oefent, trekt een streep en zegt uit liefde tegen de broeders en zusters: hier begint de gevarezone. Tot zover broeder of zuster, anders valt u in de afgrond van de dood.

Die tucht trekt op deze manier aan het gemeentelid, opdat het zich bekeert en weer van harte de genade van de verzoening gaat zoeken om in vrede en blij met Christus te leven.

De kerkenraad die tucht oefent wil juist dat er in de gemeente een echt leven is uit de schatten van Christus, zoals we die in het avondmaal mogen proeven.

Wat is het dan verdrietig als gemeenteleden zich aan die tucht onttrekken en hun lidmaatschap opzeggen.

Wat is het ook een verdriet wanneer op huisbezoek de zonde niet genoemd mag worden.

Dan zie je hoe mensen kwaad worden wanneer de ouderling de zonde wil blootleggen, opdat er toch maar samen gebeden kan worden om vergeving.

Wie de zonde verzwijgt, of goedpraat laat de gemeente van de Here Jezus links liggen en blokkeert door zijn ongelof de weg naar verlossing.

Blijf in geloof onder de sleutelmacht die Christus heeft ingesteld.

Dan is het voor u steeds weer geweldig om te horen: in naam van de Zoon van de levende God zijn uw zonden vergeven. De toegang tot de hemel is door Jezus Christus ook voor u geopend.

Laat het nu ook duidelijk zijn dat een vrijblijvende houding niet mag voorkomen in Christus' kerk.

Daarom wil onze belijdenis er de vinger bij leggen dat we als broeders en zusters ook op elkaar letten om heilig te leven.

We behoren broeders en zusters die zich in leer of leven onchristelijk gedragen eerst bij herhaling broederlijk te vermanen. Begin van antwoord 85. Want de gemeenschap der heiligen is geen los zand.

We zijn broeders en zusters die *samen* de dood van Christus verkondigen aan het avondmaal.

Dan zullen we om de naam van de Here en om het behoud van de broeders en de zusters, elkaar bij een onheilig leven in de zonde ook aanspreken.

Want verharding in de zonde van een broeder of een zuster, zal ons allemaal pijn doen. Houdt daarom onder elkaar de grens van het Woord in de gaten.

Daartoe zijn we als leden van de gemeente en als ambtsdragers ook geroepen.

Denk niet dat ouderlingen speurend als politieambtenaren door de gemeente gaan: zeker niet.

De kerkenraad zal er op toezien dat de zuivere leer gepreekt wordt.

En in de weg van het huisbezoek er zich van op de hoogte stellen dat u als leden van Christus' gemeente leeft in de troost van het Evangelie.

Gooi de zonden van uw broeder of zuster niet als laster of roddel op de straat.

Maar wanneer een broeder of zuster tegen U zondigt en niet luistert naar uw vermaan, ga daar dan mee naar de kerkenraad opdat die kerkenraad naar de opdracht van Christus kan zorgen voor het behoud van de zondaar en voor de heiligheid van de gemeente.

Ons formulier voor de viering van het avondmaal zegt: onze zaligheid ligt buiten onszelf in Christus Jezus.

Aan Hem zijn we gebonden.

Laat u ook binden door prediking en ambtelijke zorg. Maar laat u ook binden door de liefde van de broeder en de zuster.

Heb van harte berouw over uw zonden en wees er van verzekerd dat geen zonde of zwakheid kan verhinderen dat God ons om Christus wil in genade aanneemt.

Ja broeders en zusters, onder de prediking van het Woord en aan de tafel van het verbond mogen we hier in de vertrouwelijke omgang met onze God van zijn verbondsgeheimen genieten.

Zo gaat wie gelooft elke zondag weer versterkt verder want in de prediking van het Woord wordt het ons steeds weer verzekerd: Jezus Christus is onze Gids naar het Vaderhuis.

AMEN